

Protokół z posiedzenia Komisji habilitacyjnej

w postępowaniu habilitacyjnym dr Marcina Kwietnia z dnia 11. 02 .2014 r.

Posiedzenie Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w dniu 5. 11. 2014 r. na podstawie art. 18 a ust. 5 ustawy z dnia 14.03.2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003, Nr 65, poz. 595 z późn. zm.) w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr M. Kwietnia w dziedzinie nauk prawnych w zakresie prawa, specjalność historia państwa i prawa.

W składzie:

1. przewodniczący Komisji – prof. dr hab. Marek Kuryłowicz (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, członek CK);
2. sekretarz Komisji – prof. dr hab. Andrzej Dziadzio (Uniwersytet Jagielloński);
3. recenzent – prof. dr hab. Stanisław Grodziski (Uniwersytet Jagielloński), pracownik emerytowany)
4. recenzent – dr hab. Andrzej Wrzyszc (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej);
5. recenzent – dr hab. Leonard Górnicki (Uniwersytet Wrocławski)
6. członek Komisji – prof. dr hab. Andrzej Witkowski (Wyższa Szkoła Prawa i Administracji w Przemyślu/Rzeszowie);
7. członek Komisji – prof. dr hab. Kazimierz Baran (Uniwersytet Jagielloński).

odbyło się w dniu 11. 02.2014 r. W posiedzeniu wzięło udział 7 członków Komisji.

Właściwą Radą wskazaną do przeprowadzenia w/w postępowania jest Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Komisja otrzymała pełną dokumentację związaną z postępowaniem habilitacyjnym dr M. Kwietnia.

Posiedzenie otworzył o godz. 12.40 prof. dr hab. Marek Kuryłowicz, następnie przedstawił proponowany porządek obrad, który został zaakceptowany przez wszystkich członków Komisji. Przewodniczący Komisji omówił przebieg dotychczasowego postępowania habilitacyjnego. Przewodniczący poinformował, że wpłynęły wszystkie trzy recenzje dorobku

Pana dr Marcina Kwietnia przygotowane przez prof. dr hab. Stanisława Grodzkiego z Uniwersytetu Jagiellońskiego, dr hab. Andrzeja Wrzyszcza z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz dr hab. Leonarda Górnickiego z Uniwersytetu Wrocławskiego. Przewodniczący Komisji poinformował również, że Habilitant nie złożył wniosku o tajne głosowanie. Następnie przewodniczący Komisji prof. dr hab. Marek Kuryłowicz poprosił recenzentów o przedstawienie opinii.

Pan Profesor Stanisław Grodzki przedstawił dorobek Habilitanta w trzech grupach: edycji źródeł, publikacji z zakresu powszechnej historii państwa i prawa, zwłaszcza Włoch i monarchii habsburskiej XVIII w oraz publikacji z dotyczących historii państwa i prawa polskiego XX wieku. Każdy z wyszczególnionych obszarów badań dorobek naukowy dr M. Kwietnia znalazł wysokie uznanie Recenzenta. Zwłaszcza wysoką ocenę wystawił Pan prof. S. Grodzki pracy habilitacyjnej *„Wśród potępińczych swarów. Prawne aspekty rozliczeń politycznych wśród uchodźstwa polskiego we Francji i Wielkiej Brytanii 1939-1943”*, podkreślając obiektywizm Habilitanta w przedstawieniu politycznych i prawnych rozliczeń w obozie polskiego uchodźstwa podczas II wojny światowej. Recenzent stwierdził, że do bogatego dorobku naukowego dotyczącego działalności rządu polskiego na emigracji wnosi monografia dr M. Kwietnia wiele starannie uzasadnionych, nowych ocen i w konkluzji stwierdził, że osiągnięcia naukowe Habilitanta w pełni uzasadniają wniosek o nadaniu Mu stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk prawnych.

Recenzent Pan dr hab. Leonard Górnicki, oceniając dorobek habilitanta i opublikowaną monografię, którą wskazał on jako podstawę prowadzonego postępowania habilitacyjnego stwierdził, że w dorobku dra Marcina Kwietnia po uzyskaniu stopnia doktora przeważają prace z zakresu dziejów politycznych II RP oraz wychodźstwa politycznego w czasie II wojny światowej. Przez wiele lat publikował on, niekiedy we współautorstwie z Grzegorzem Mazurem i z Andrzejem Grzywaczem, artykuły i studia z tego zakresu. Wyniki tych godnych uwagi badań dr Marcin Kwiecień wykorzystał i twórczo rozwinął w monografii *Wśród potępińczych swarów. Prawne aspekty rozliczeń politycznych wśród uchodźstwa polskiego we Francji i Wielkiej Brytanii 1939-1943*, (Kraków 2013). Innym nurtem badawczym są zagadnienia związane z dziejami ustroju i prawa w Wielkim Księstwie Toskanii. Znalazł on wyraz w niepublikowanej rozprawie doktorskiej o reformach kościelnych wielkiego księcia

Piotra Leopolda. Wątki te pojawiają się również w kilku jego artykułach, stanowiących wartościowe prace, poważnie wzbogacające naszą wiedzę nie tylko z zakresu powszechnej historii państwa i prawa, ale i prawa wyznaniowego. Recenzent wskazał, że na osobną uwagę w pracy naukowej dra Marcina Kwietnia zasługuje edytorstwo źródeł dawnego prawa polskiego, które nie jest łatwym zadaniem, wymaga bowiem od badacza zaangażowania wysiłku twórczego, jak też rozległej wiedzy historycznej i prawniczej. Wskazana monografia dotycząca prawnych aspektów rozliczeń politycznych wśród uchodźstwa polskiego we Francji i Wielkiej Brytanii 1939-1943 jest rzetelnym, ważnym opracowaniem określonej w jej tytule problematyki. Pomimo pewnych zastrzeżeń co do jej konstrukcji, niewątpliwie książka ta zasługuje na wnikliwą uwagę badaczy, jako że wnosi nowe elementy do dotychczasowego stanu wiedzy w zakresie wskazanym w jej tytule. Jest to pierwsza w literaturze historycznoprawnej próba całościowego przedstawienia zagadnień prawnych związanych z kwestią rozliczeń politycznych w środowisku uchodźstwa polskiego w latach II wojny światowej.

Recenzent zaznaczył, że dr Marcin Kwiecień jest cenionym dydaktykiem, uczestniczył w zjazdach i konferencjach naukowych, a niekiedy je współorganizował, wygłaszał referaty. Korzystał on ze stypendium Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Włoskiej i stypendium Funduszu Pomocy Niezależnej Nauce i Kulturze Polskiej oraz Fundacji Bankowej im. Leopolda Kronenberga. Konkludując, recenzent stwierdził, iż dorobek naukowy dra Marcina Kwietnia spełnia wymogi określone w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U., nr 65, poz. 595, ze zm.), jako że osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowią znaczny wkład autora w rozwój dyscypliny naukowej historia prawa.

Trzeci z kolei recenzent Pan dr hab. Andrzej Wrzyszczy podtrzymał swoją opinię zawartą w recenzji osiągnięć naukowych Pana Doktora Marcina Kwietnia, czyli dorobku naukowego, rozprawy habilitacyjnej oraz innej aktywności naukowej. Stwierdził, że dorobek naukowy Habilitanta świadczy o rozległości Jego zainteresowań badawczych. Opracowania sytuują się w różnych epokach historycznych i mają wielowątkowy zakres merytoryczny. Charakteryzują się solidnością dokumentowania wywodów, zarówno materiałami źródłowymi, jak i wykorzystaną literaturą przedmiotową. Recenzent podkreślił, że dorobek

naukowy habilitanta, podlegający merytorycznej ocenie, stanowią głównie osiągnięcia uzyskane po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych

Na bardzo pozytywną ocenę zasługuje, zdaniem recenzenta, monografia przedłożona jako rozprawa habilitacyjna. Praca wnosi wiele nowych ustaleń do dziejów uchodźstwa polskiego w okresie II wojny światowej. Ważny jest przede wszystkim historycznoprawny profil oceny działań władz emigracyjnych. W opinii Recenzenta na podkreślenie zasługują rozważania Autora na temat naruszenia fundamentalnych zasad procedury karnej kształtujących się od przełomu XVIII i XIX wieku w postępowaniach przed quasi - sądowymi organami wymiaru sprawiedliwości Państwa Polskiego funkcjonującymi we Francji i w Anglii w latach 1939 – 1943.

Dr hab. Andrzej Wrzyszczył wskazał na istotne osiągnięcia Habilitanta w zakresie tzw. innej aktywności naukowej. Zaliczył tu staże zagraniczne i udział w międzynarodowych zjazdach naukowych, zaangażowanie w przygotowaniu fundamentalnych dla historii ustroju i prawa polskiego publikacji źródłowych. Na uwagę zasługują także prace redakcyjne oraz współudział w organizacji sympozjów i konferencji naukowych. Recenzent wyraził nadzieję, że podniesione w opinii polemiczne uwagi krytyczne zainspirują Pana Doktora Marcina Kwietnia do osiągania kolejnych sukcesów naukowych. W konkluzji dr hab. Andrzej Wrzyszczył ponownie wyraził pozytywną ocenę opracowań naukowych Habilitanta i zarekomendował Go jako dojrzałego uczonego w zakresie historii ustroju i prawa, predestynowanego do kreowania nowych kierunków badawczych w tej dziedzinie i udziału w procesie kształcenia nowych adeptów (promotorstwo doktoratów, recenzje habilitacyjne).

Na prośbę przewodniczącego komisji głos zabrał prof. K. Baran, który stwierdził, że dorobek Dra Marcina Kwietnia układa się wyraziście w trzech nurtach badawczych. Jeden z nich stanowią studia nad dziejami stosunków między Państwem a Kościołem w przededniu europejskiego Oświecenia. Efektem zgłębienia przezeń tej tematyki była jego dysertacja doktorska poświęcona reformie stosunków między Państwem a Kościołem w XVIII-wiecznym Księstwie Toskańskim, pozostającym pod rządami Habsburgów. Już wówczas dał się dr Marcin Kwiecień poznać jako niezwykle dociekliwy badacz, zdolny do opracowania złożonego tematu – wcześniej mało eksplorowanego w polskich badaniach historyczno-prawnych – na szerokiej kanwie przemian dokonywujących się w Europie w drugiej połowie XVIII w. W tym nurcie badawczym pomieścić można

serie artykułów jego autorstwa, publikowanych już po doktoracie, a poświęconych dziejom Włoch oraz monarchii habsburskiej. Równoległe z owymi studiami – zajmował się dr Marcin Kwiecień działalnością edytorską. Był współredaktorem publikacji obejmującej spuściznę naukową Stanisława Estreichera, a także wielotomowej edycji Volumina Constitutionum, wydawnictwa źródłowego stanowiącego istotne uzupełnienie – poprzez druk niepublikowanych dotąd materiałów – wcześniejszej edycji Volumina Legum. W okresie pomiędzy doktoratem a opublikowaniem obecnej rozprawy habilitacyjnej Dr Marcin Kwiecień skupił się na studiach nad ustrojem II Rzeczypospolitej, konfliktami rysującymi się w międzywojniu pomiędzy rządzącym establishmentem a opozycją, przeniesionymi następnie na teren wychodźstwa polskiego w czasach II wojny światowej. Publikowane przezeń w tym nurcie – samodzielnie bądź we współautorstwie – opracowania stanowią cenny wkład w historii prawa i państwa polskiego, jako że głównym ich źródłem były materiały archiwalne, do których Autor sięgał korzystając z wyjazdów stypendialnych do ośrodków badawczych usytuowanych w Londynie.

Zdaniem prof. K. Barana, opublikowana obecnie rozprawa habilitacyjna dra Marcina Kwietnia pt. *Wśród potępieńczych swarów. Prawne aspekty rozliczeń politycznych wśród uchodźstwa polskiego we Francji i Wielkiej Brytanii 1939-1943* – stanowi dzieło imponujące i jest owocem wieloletnich jego studiów poświęconych zasygnalizowanemu wyżej nurtowi badań nad prawem i ustrojem państwa polskiego w XX stuleciu. Podejmując temat skupiający się na sporach przenikających elity polityczne, tworzące emigracyjny establishment, zwłaszcza w obszarze rozliczeń za klęskę wrześniową – Autor pochylił się nad aspektem prawnym zabiegów podejmowanych w tym zakresie przez rząd emigracyjny. Podjął zwłaszcza wątki niewystarczająco dotąd rozwinięte a wymagające oceny dokonywanej okiem doświadczonego historyka prawa.

Od strony źródłowej i bibliograficznej – opracowanie nie budzi zastrzeżeń. Autor posiłkował się archiwaliami z Instytutu Polskiego i Muzeum Generała Władysława Sikorskiego oraz z Instytutu Józefa Piłsudskiego (wszystkie usytuowane w Londynie), nadto zaś archiwaliami z Archiwum Akt Nowych, z Zakładu Historii Ruchu Ludowego, oraz archiwaliami przechowywanymi we wrocławskim Ossolineum. Nadto korzystał Autor z wielkiej ilości źródeł drukowanych (blisko 150 pozycji) oraz ogromnej literatury przedmiotu (około 240 pozycji). Konstrukcja pracy także nie budzi zastrzeżeń. W siedmiu rozdziałach obejmujących niejako pierwszą część opracowania omawia Autor ukształtowanie – z perspektywy legitymizacji ustrojowej - rządu na uchodźstwie, rozważając w tym kontekście także kontrowersyjne – z punktu widzenia suwerenności państwa polskiego – zabiegi podejmowane przez stronę francuską. Dogłębnie stara się też zanalizować od strony prawnej wątek internowania władz polskich w Rumunii. W konkluzji prof. K. Baran stwierdził, że praca Dra Marcina Kwietnia spełnia

wszelkie wymogi stawiane rozprawom habilitacyjnym i potwierdza, iż jej Autor bezdyskusyjnie powinien znaleźć się w gronie samodzielnych pracowników naukowych.

Przewodniczący poprosił z kolei o opinię prof. A. Witkowskiego, który stwierdził, że rozprawa habilitanta jest rzetelnym, wartościowym opracowaniem. Odsłania w sporym zakresie poziom kultury politycznej i prawnej ówczesnej elity rządzącej. W dużej mierze jest dziełem o charakterze pionierskim. Autor wprowadził do obiegu naukowego liczne, nieopracowane i nieznane materiały źródłowe. Cechuje ją bogactwo analizowanych problemów, umiejętność stawiania wyważonych ocen, akcentowania spraw ważnych, a także eksponowania znaczenia tych, które są pomijane, bądź nie są dostatecznie zauważone w innych publikacjach. Jest świadectwem erudycji i głębokiej wiedzy Autora. Dorobek naukowy Habilitanta, opublikowany przed wydaniem rozprawy habilitacyjnej, obejmuje 43 prace, w tym 28 artykułów naukowych (z czego kilka napisanych wspólnie z A. Grzywaczem i G. Mazurem), udział w edycji dokumentów źródłowych, (a zwłaszcza Volumina Constitutionum, T. III, vol. 1 i 2), recenzje i inne prace drobne. Większość z nich powstała po uzyskaniu stopnia naukowego dr. nauk prawnych i jest świadectwem istotnej aktywności naukowej Habilitanta. Uznanie budzi, zdaniem prof. A. Witkowskiego, rozległy pod względem rzeczowym i chronologicznym obszar badań dra M. Kwietnia: studia z dziejów Włoch, Monarchii Habsburskiej oraz historii państwa i prawa polskiego XX wieku (dotyczące zwłaszcza okresu II wojny światowej). Docenić należy również Jego udział w pracach nad edytorstwem źródeł. W tych publikacjach Habilitant wykorzystał obszerny zestaw materiałów źródłowych, pozwalający na formułowanie miarodajnych ustaleń i ocen, wykazał się dużą erudycją oraz rzetelnym dokumentowaniem swych rozważań. Świadczy to o dojrzałym warsztacie naukowym Autora jako historyka ustroju i prawa. W opinii prof. A. Witkowskiego, rozprawa habilitacyjna *Wśród potępieńczych swarów. Prawne aspekty rozliczeń politycznych wśród uchodźstwa polskiego we Francji i Wielkiej Brytanii 1939 – 1943* (Kraków 2013, ss. 451) wyróżnia się rzetelną bazą źródłową: źródła archiwalne, pozyskane w następstwie szeroko zakrojonej, wnikliwej kwerendy archiwalnej (m. in. w Instytucie Polskim i Muzeum gen W. Sikorskiego w Londynie oraz w Instytucie J. Piłsudskiego w Londynie), źródła drukowane i pamiętniki. Wykorzystał także trafnie dobrany zestaw literatury naukowej (ponad 200 pozycji).

Zasadniczą problematykę rozprawy udanie poprzedzają obszerne rozważania (rozdziały 2 – 7), ukazujące przebieg i konsekwencje najważniejszych zdarzeń politycznych od września 1939 r. do przejęcia władzy na emigracji przez nową ekipę polityczną. Autor wykazał się tu umiejętnością syntetycznego ujęcia obszernej problematyki.

W kolejnych rozdziałach najwięcej uwagi Autor poświęcił na dogłębną analizę (w oparciu głównie o materiały źródłowe) okoliczności powstania, usytuowania ustrojowego, struktury wewnętrznej, trybu i rezultatów funkcjonowania Biura Rejestracyjnego Ministerstwa Spraw Wojskowych, Komisji gen. Józefa Hallera, Komisji prof. Bohdana Winiarskiego, oraz Wojskowego Trybunału Orzekającego. Bardzo precyzyjnie wskazuje na niedostatki przepisów prawnych określających ich pozycję ustrojową, tryb i i formy działania. Ujawnia szereg nadużyć w ich faktycznym funkcjonowaniu. Dowodzi w szczególności, iż akcja rozliczeniowa przedstawicieli sanacyjnej władzy prowadzona była „efektywniej” przez instytucje i organy związane z wojskiem. Ważne uzupełnienia i korekty części dotychczasowych ustaleń znajdujemy również w rozdziale, poświęconym obozom izolacyjnym dla polskich oficerów we Francji i Wielkiej Brytanii.

Konkludując prof. A. Witkowski stwierdził, że walory zarówno wcześniejszego dorobku naukowego jak i rozprawy habilitacyjnej Pana dra M. Kwietnia świadczą o ich znacznym wkładzie w rozwój historii państwa i prawa, oraz że wykazuje się On istotną aktywnością naukową. Habilitant spełnia zatem wymogi, określone w art. 16 ustawy z dnia 14 III 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2003, nr 65, poz. 295, z póź. zm.), stawiane osobom, które mogą być dopuszczone do postępowania habilitacyjnego.

Następnie przewodniczący udzielił głosu prof. A. Dziadzio - sekretarzowi komisji, który pozytywnie ocenił zarówno dotychczasowy dorobek habilitanta od czasu obrony doktoratu, który co do zakresu prowadzonych badań jest wieloaspektowy, nie brakuje w nim bowiem źródłoznawczych badań z okresu XVIII wieku poświęconych reformom ustrojowym Księstwa Toskańskiego, jak i studiów dotyczących historii najnowszej XX wieku, zwłaszcza polskich struktur wojskowych i cywilnych na uchodźstwie podczas II wojny światowej. Zwieńczeniem tych ostatnich badań jest monografia, stanowiąca podstawę wszczętego postępowania habilitacyjnego. Sekretarz komisji, oceniając monografię na temat rozliczeń politycznych wśród uchodźstwa polskiego podkreślił, że Autor monografii stanął przed niełatwym zadaniem rozgraniczenia zadań i oceny dorobku działalności trzech struktur polityczno-administracyjnych, powołanych do zebrania obciążającego materiału dowodowego przeciwko osobom odpowiedzialnym za klęskę państwa polskiego we wrześniu 1939 roku, tj. Biura Rejestracyjnego MSW, Komisji Rejestracyjnej i tzw. Komisji Winiarskiego. Ich zadania bowiem nakładały się na siebie i z tego względu praca badawcza wymagała dużej uważności w segregacji i analizie źródeł. Z tych trudności Autor wyszedł obronną ręką, aczkolwiek rodzi

się wątpliwość, czy dla przejrzystości faktograficznej narracji nie należało zachować porządku chronologicznego i omówić Komisję Rejestracyjną przed opisem działalności Biura Rejestracyjnego. Za przyjętą jednak w pracy sekwencją omawiania instytucji powołanych do zbierania materiałów obciążających sanacyjny obóz władzy przemawia niewątpliwie fakt, że zdecydowanie większym dorobkiem w tym zakresie wykazało się Biuro Rejestracyjne MSW.

Zaprezentowane przez Autora monografii oceny działalności Biura rejestracyjnego i tzw. Komisji Rejestracyjnej Hallera należy uznać za wyważone i dokonane *sine ira et studio*. Z jednej bowiem strony, wyeksponowanie w analizie bogatego materiału źródłowego wątków populistycznych i demagogicznych przeprowadzonej przez władze emigracyjne akcji rozliczeniowej władz wojskowych i cywilnych Polski przedwrześniowej pozwoliło w sposób krytyczny ocenić kulturę prawną władz państwowych na uchodźstwie. Z drugiej strony, nie zabrakło też uznania dla wartości zgromadzonego przez nie materiału dokumentującego sposób działania organów państwa polskiego w kampanii wojennej 1939 roku. Zasadniczo zatem udało się Autorowi monografii osiągnąć cel, jaki sobie postawił. Pewne utrudnienie w lekturze rozprawy może stanowić zbyt częste odwoływanie się do relacji wziętych *in extenso* ze źródeł archiwalnych czy pamiętnikarskich. Należy to jednak uznać za celowy zabieg Autora, któremu bardziej zależało na tym, aby oceny sposobu działania emigracyjnych instytucji, poszukujących wyłącznie dowodów potwierdzających winę ludzi powiązanych z sanacją, był w stanie dokonać sam czytelnik, z niewielkim tylko komentarzem odautorskim. Nadto trzeba zaznaczyć, że wkomponowanie w tekst dłuższych fragmentów przekazów źródłowych zostało dokonane niezwykle umiejętnie, co w powiązaniu z lekkością stylu pisarskiego i niezwykle erudycyjnego przekazu, czyni lekturę rozprawy nadzwyczaj zajmującą. W konkluzji prof. A. Dziadzio stwierdził, że zarówno dorobek dra M. Kwietnia po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych, jaki i wskazane osiągnięcie naukowe przemawiają w pełni za nadaniem mu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie historii prawa.

Na koniec posiedzenia głos zabrał przewodniczący komisji prof. M. Kuryłowicz, który skonstatował, że dorobek naukowy pana dra Marcina Kwietnia obejmuje według załączonego do autoreferatu spisu publikacji 4 książki, 28 artykułów oraz recenzje i prace drobne w liczbie 9, a także udział w pracach redakcyjnych (3). Odliczyć z tej listy należy niektóre prace związane tematycznie z

rozprawą doktorską oraz komunikaty i sprawozdania, ale w sumie pozostanie i tak ok. 20 artykułów, które wraz z książkami mogą być zaliczone do dorobku habilitacyjnego. Na liście książek znajdują się wydawnictwa źródłowe (dwa tomy *Volumina Constitutionum* oraz *Zbiór dokumentów ppłk Edmunda Charaszkiewicza*), a wreszcie monografia (rozprawa habilitacyjna) pod tytułem „*Wśród potępieńczych swarów. Prawne aspekty rozliczeń politycznych wśród uchodźstwa polskiego we Francji i Wielkiej Brytanii 1939-1943*„. Zdaniem przewodniczącego komisji, jest to dorobek niewątpliwie wystarczający dla celów postępowania habilitacyjnego. Warto przy tym pozytywnie zauważyć - jak wywodził prof. M. Kuryłowicz, zmianę obszaru badawczego Habilitanta. Wcześniej (przy doktoracie) zajmował się on stosunkami między państwem a Kościołem w Wielkim Księstwie Toskanii w latach 1765-1790, wpisując się w – jak sam zaznacza – w tradycyjny od kilku pokoleń przedmiot zainteresowania środowiska krakowskich historyków państwa i prawa. Całość dorobku habilitacyjnego dotyczy natomiast szeroko rozumianych dziejów II RP i wychodźstwa politycznego w czasie II wojny światowej. Takie poszerzenie perspektywy badawczej i zakresu zainteresowań naukowych zasługuje na uznanie. Od strony organizacyjnej zwraca uwagę działalność konferencyjna Habilitanta oraz kontakty międzynarodowe, składające się na istotną aktywność naukową.

Tematyka habilitacyjna, a zwłaszcza wymieniona książka o uchodźstwie polskim, obejmuje zarówno aspekty historyczne i polityczne (zwłaszcza rozliczenie klęski wrześniowej), jak również liczne kwestie prawne. Chodzi tu m. in. o zagadnienia kontynuacji systemu prawnego w warunkach wojennych i emigracyjnych, przestrzeganie zasady praworządności oraz prawnych procedur, przygotowywanie procesów sądowych, wolność prasy, niektóre problemy nadużycia władzy, a także tematykę kultury prawnej ówczesnych elit politycznych. Omawiana problematyka, przedstawiona w obszernej i gruntownej monografii oraz publikowanych artykułach oraz osiągnięte wyniki badawcze zasługują w opinii przewodniczącego komisji prof. M. Kuryłowicza na pozytywną merytoryczną ocenę. W rezultacie przedstawiona rozprawa habilitacyjna wraz z całym pozostałym dorobkiem spełnia wymagania ustawowe i stanowi niewątpliwie podstawę do nadania Panu doktorowi Marcinowi Kwietniowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk prawnych, w zakresie prawa i specjalności historii państwa i prawa.

Komisja, po zapoznaniu się z dokumentacją przedłożoną w postępowaniu habilitacyjnym przez dra Marcina Kwietnia, w szczególności z jego autoreferatem, recenzjami przedstawionymi przez prof. dr hab. Stanisława Grodzkiego z Uniwersytetu Jagiellońskiego, dr hab. Andrzeja Wrzyszcza z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz dr hab. Leonarda Górnickiego z Uniwersytetu Wrocławskiego, a także opiniami, przedstawionymi do

protokołu przez przewodniczącego komisji prof. dr hab. Marka Kuryłowicza oraz jej członków: prof. dr hab. Andrzej Witkowskiego, prof. dr hab. Kazimierza Barana oraz prof. dr hab. A. Dziadzio, na podstawie art. 18 a ust. 8 ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 Nr 65 poz. 595 z późn. zm.) postanowiła poddać pod głosowanie jawną uchwałę w sprawie wniosku do Rady Wydziału o nadanie Panu dr Marcinowi Kwietniowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych, specjalność historia państwa i prawa.

W głosowaniu wzięło udział 7 Członków Komisji uprawnionych do głosowania.

Prof. dr hab. Andrzej Dziadzio

Sekretarz Komisji

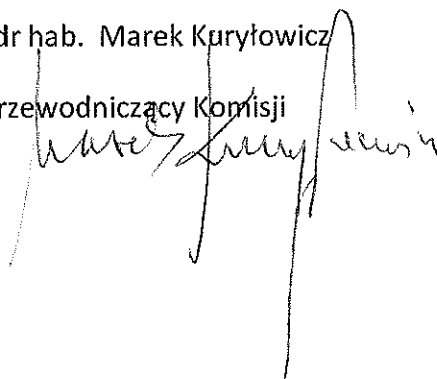
Za nadaniem stopnia 7

Przeciw nadaniu stopnia 0

Wstrzymujący się od głosu 0

Prof. dr hab. Marek Kuryłowicz

Przewodniczący Komisji

Posiedzenie Komisji zakończyło się o godz. 13.45